DZIENNIK RZĄDOWY

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Rok 1853.

Oddział piérwszy.

Część XLIX.

Wydana i rozesłana dnia 11. Stycznia 1854.

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1853.

Erste Abtheilung.

XLIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 11. Jänner 1854.

204.

Rozrządzenie Jeneralnego Dyrektoryum Rachunkowości z dnia 18. Września 1853.

o ustanowieniu buchalteryi rządowéj we Węgrzech, powołanéj do wykonywania kontroli rachunkowéj w kraju.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LXVII., nr. 203, wydana dnia 18. Października 1853.

205.

Rozporządzenie Ministerstw Skarbu i Handlu z dnia 24. Września 1853,

(Dziennik praw Państwa, część LXVII., nr. 204, wydana dnia 18. Października 1853),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

mocą którego zaprowadza się w wykonanie zatwierdzone najwyższą uchwałą Jego C. K. Apostolskiéj Mości z dnia 27. Kwietnia 1852 postanowienia, tyczące się niektórych środków dla zapobieżenia przemytnictwu na pobrzeżu morskiém.

Jego C. K. Apostolska Mość najwyższą uchwałą Swoją z dnia 27. Kwietnia 1852, w połączeniu z równocześnie nakazaném przez Najjaśniejszego Pana wcieleniem dotychczasowego obrębu wyjątków celnych Istryi i wysp Kwarneryjskich do powszechnego Związku celnego austryackiego, tudzież przy ścieśnieniu okręgu wolnego portu Tryestu *), raczył najłaskawiéj zatwierdzić następne postanowienia, tyczące się środków zapobieżenia przemytnictwu na pobrzeżu morskiém, które od dnia 1. Listopada 1853 zaprowadzonemi zostają w wykonanie.

§. 1.

Każdy kapitan lub przewodnik okrętu austryackiego, bez różnicy kategoryi odpływającego z portu krajowego do innego portu krajowego, lub do portu zagranicznego, winien jest przy odebraniu dokumentów odchodowych z c. k. Urzędu portowego podać własnoręcznie przez niego podpisany manifest towarów naładowanych we dwóch egzemplarzach.

Do jednego egzemplarza manifestu winien załączyć karty frachtowe, podpisane przez ładujących.

W tym manifeście należy tak zwaną paccotiglią ludzi okrętowych wyszczególnić w porządku, i odłączyć od rzeczy frachtowych.

---

*) Zobacz Dziennik praw Państwa, rok 1853., cz. LVII., l. 174.

204.

Erlaß des General-Rechnungs-Direktoriums vom 18. September 1853,

wegen Einsetzung einer, zur Ausübung der Rechnungs-Kontrole im Lande berufenen Staatsbuchhalung für Ungarn.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXVII. Stück, Nr. 203, ausgegeben am 18. Oktober 1853.

205.

Verordnung der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 24. September 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXVII. Stück, Nr. 204, ausgegeben am 18. Oktober 1853),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

womit die von Seiner k. k. Apostolischen Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 27. April 1852 Allerhöchst genehmigten Bestimmungen, über einige Maßregeln zur Verhinderung des Schleichhandels an der Seeküste, in Wirksamkeit gesetzt werden.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit der Allerhöchsten Entschließung vom 27. April 1852, in Verbindung mit der gleichzeitig Allerhöchst angeordneten Einbeziehung des bisherigen Zollausschluß-Gebietes von Istrien, dann der quarnerischen Inseln in den allgemeinen österreichischen Zollverband und der Einschränkung des Freihafen-Gebietes von Triest *), die nachfolgenden Bestimmungen über einige Maßregeln zur Verhinderung des Schleichhandels an der Seeküste, Allergnädigst zu genehmigen geruht, welche vom 1. November 1853 an, in Wirksamkeit zu treten haben.

§. 1.

Jeder Kapitän oder Führer eines österreichischen Schiffes ohne Unterschied der Kategorie, welches aus einem inländischen Hafen nach einem in- oder ausländischen Hafen abfährt, hat bei Erhebung der Abfahrts-Dokumente dem k. k. Hafenamte ein von ihm eigenhändig unterschriebenes Manifest über die geladenen Waaren in doppelter Ausfertigung zu überreichen.

Ein Exemplar des Manifestes ist mit den, von den Verladern unterzeichneten Frachtscheinen zu belegen.

In diesem Manifeste muß auch die sogenannte Paccotiglia der Schiffsmannschaft ordnungsmäßig und abgesondert von den Frachtstücken aufgeführt erscheinen.

---

*) Siehe Reichs-Gesetzblatt, Jahrgang 1843, LVII. Stück, Nr. 174.

§. 2.

Egzemplarz manifestu, do którego załączone są karty frachtowe, nicią przyczepione, otrzyma wizę i pieczęć c. k. Urzędu portowego, zostanie zwróconym kapitanowi lub przewodnikowi, ażeby się w razie potrzeby mógł nim wykazać tak w ciągu podróży, jakotéż przed właściwą władzą skarbową, morską lub konsularną, będącą w miejscu przeznaczenia swego, stosownie do tego, jak toż miejsce jest albo portem, znajdującym się wewnątrz obrębu celnego, albo portem wolnym austryackim, albotéż portem zagranicznym, będącym siedzibą konsulatu cesarskiego.

§. 3

Kapitanowie i przewodnicy okrętów austryackich, dążących do portu austryackiego, mają obowiązek przedłożyć Urzędowi portowemu, oprócz obydwóch, w §. 1. przepisanych egzemplarzów, jeszcze trzeci egzemplarz manifestu, który po dołożeniu na nim wizy Urzędu portowego, w sposobie w §. 2. wyrażonym, zamknięty i opieczętowany zwróconym zostanie kapitanowi lub przewodnikowi. Ten trzeci egzemplarz należy oddać temu Urzędowi lub urzędnikowi, który jest obowiązanym sprawdzić, czyli ładunek zgodnym jest z manifestem, a to w tym celu, ażeby przez porównanie onegoż z tym egzemplarzem manifestu, który kapitanowi lub przewodnikowi otwarcie zwróconym został. tém łatwiéj odkryć można wszelką zmianę, ktorąby w tym ostatnim poczyniono.

Jeżeli towary zładowane na okręcie austryackim przeznaczone są do różnych portów krajowych, natenczas dla każdego pojedynczego portu osobny manifest w przepisanéj liczbie egzemplarzy spisanym i przedłożonym być musi.

§. 4.

Postanowienia niniejszego przepisu zastosowanemi być powinny także do okrętów bandery papiézkiéj, gdy zdążają do portu austryackiego, ponieważ te okręty, podobnie jak austryackie, mają prawo odbywania żeglugi nadbrzeżnéj wzdłuż pobrzeża austryackiego.

§. 5.

Kapitanowi lub przewodnikowi okrętu austryackiego nie jest wolno ładować towarów, nie będących objętemi w manifeście.

Jeżeli tenże, po otrzymaniu dokumentów odchodowych, znajduje się w położeniu ładowania jeszcze innych towarów, obowiązanym jest, zanim jeszcze takowe na pokład okrętowy wprowadzi, wyrazić dodatkowe oświadczenie na egzemplarzu manifestu, otrzymanym nazad z Urzędu portowego, przedłożyć ta-

§. 2.

Das mit den Frachtscheinen, welche mit einem Faden anzuheften sind, belegte Exemplar des Manifestes wird, mit dem Visum und Siegel des k. k. Hafenamtes versehen, dem Kapitän oder Führer zurückgestellt, um sich damit sowohl erforderlichen Falles während der Fahrt, als auch bei der zuständigen Finanz-, See- oder Konsularbehörde des Ortes seiner Bestimmung auszuweisen, je nachdem dieser Letztere ein im Zollgebiete befindlicher Hafen, ein österreichischer Freihafen, oder ein ausländischer Hafen, mit dem Sitze eines kaiserlichen Konsulates ist.

§. 3.

Den Kapitänen und Führern der österreichischen, nach einem österreichischen Hafen gerichteten Schiffe liegt ob, dem Hafenamte nebst den beiden im §. 1 vorgeschriebenen Exemplaren noch ein drittes Exemplar des Manifestes vorzulegen, welches, nachdem das Visum des Hafenamtes in der im §. 2 angegebenen Weise beigesetzt worden ist, verschlossen und gesiegelt dem Kapitän oder Schiffsführer zurückgestellt wird. Dieses dritte Exemplar ist dem Amte oder Beamten, welchem obliegt, die Uebereinstimmung der Ladung mit dem Manifeste zu prüfen, zu dem Zwecke zu übergeben, damit durch dessen Vergleichung mit jenem Exemplare des Manifestes, welches unverschlossen dem Kapitän oder Führer des Schiffes ausgefolgt wurde, jede an dem letzteren etwa vorgenommene Aenderung leichter entdeckt werden könne.

Wenn die auf einem österreichischen Schiffe verladenen Waaren nach verschiedenen inländischen Häfen bestimmt sind, so muß für jeden einzelnen Hafen ein abgesondertes Manifest in der vorgeschriebenen Anzahl von Exemplaren verfaßt und vorgelegt werden.

§. 4.

Die Bestimmungen gegenwärtiger Vorschrift haben auch ihre volle Anwendung auf die Schiffe unter päpstlicher Flagge, wenn diese nach einem österreichischen Hafen gerichtet sind, da sie gleich den österreichischen Schiffen das Recht genießen, die Küstenschifffahrt längs der österreichischen Küste auszuüben.

§. 5.

Kein Kapitän oder Führer eines österreichischen Schiffes darf Waaren verladen, welche in dem Manifeste nicht aufgenommen sind.

Kömmt er, nachdem er die Abfahrts-Dokumente erhalten hat, in den Fall, andere Waaren zu verladen, so ist er verpflichtet, bevor er sie an Bord schafft, die Nachtrags-Erklärung auf dem von dem Hafenamte zurückerhaltenen Exemplare des Manifestes anzubringen, dieses dem Hafenamte, mit den Frachtscheinen über die neue Ladung

kowy znowu Urzędowi portowemu, wraz z kartami frachtowemi, odnoszącemi się do nowego ładunku, i przy téj sposobności uzupełnić także egzemplarz w zachowaniu Urzędu pozostały.

Urząd portowy winien jest uwierzytelnić te dodatki w sposobie przepisanym w §. 2.

Również należy egzemplarz trzeci manifestu, przepisany w §. 3., uzupełnić i uwierzytelnić w sposobie wyżwspomnionym; takowy nanowo zamknięty i opieczętowany, kapitanowi lub przewodnikowi przez urząd znowu zwróconym być powinien.

Objęty w niniejszym paragrafie zakaz, zatajenia towarów w manifeście, zastosowanym być powinien także do kapitanów i przewodników obcych okrętów.

(Edykt z dnia 10. Marca 1779. i rozporządzenie gubernialne z dnia 12. Lipca 1802.)

§. 6.

Jeżeli okręt zdąża do portu, znajdującego się w powszechnym austryackim lub dalmatyńskim obrębie celnym, należy w takowym wyrazić liczbę i znaki pak, skrzyń, bel lub innych naczyń znajdujących się na okręcie, równie jak ilość i gatunek towarów zładowanych.

Ilość i gatunek towarów nie należy koniecznie oznaczać według miary i nazw, w taryfie celnéj używanych. Wolno jest oznaczyć ilość według tych miar, według których towar w obrocie handlowym zwykle się sprzedaje.

Jednakże wyszczególnienie ilości i gatunku powinno być rzetelném, i równie jak podana liczba i znaki naczyń zgadzać się z rzeczywistym stanem ładunku.

W ogólności należy w tym przypadku przestrzegać przepisów celnych, obowiązujących co do manifestów, a zatém co do tych części obrębu, w których ustawa o cłach i monopoliach rządowych z dnia 11. Lipca 1835 obowiązuje, tudzież co do portów kroackich, należących do powszechnego Związku celnego, zachowywać należy §§. 35. i n. téjże ustawy, zaś co do obrębu celnego dalmatyńskiego, ogłoszenie c. k. gubernium dalmatyńskiego z dnia 18. Październikа 1837. l. 19739/6158.

Jeżeli okręt przeznaczonym jest do portu wolnego austryackiego, lub do portu zagranicznego, manifest ułożyć i dokumentami zaopatrzyć należy, stosownie do przepisu edyktu z dnia 10. Marca 1779, i ogłoszenia c. k. gubernium tryestyńskiego z dnia 12. Lipca 1802.

wieder vorzulegen, und bei diesem Anlasse das bei dem Amte in Verwahrung gebliebene Exemplar gleichmäßig zu vervollständigen.

Das Hafenamt hat die Zusätze auf die unter §. 2 vorgeschriebene Art zu beglaubigen.

Auch das gesiegelte dritte im §. 3 vorgeschriebene Exemplar des Manifestes muß auf die erwähnte Weise vervollständiget und beglaubiget, und dem Kapitän oder Führer von Seite des Amtes wieder zugestellt werden, nachdem es neuerdings geschlossen und gesiegelt worden ist.

Das in diesem Paragraphe enthaltene Verbot, Waaren in dem Ladungsmanifeste zu verheimlichen, hat auch Anwendung auf die Kapitäne und Führer ausländischer Schiffe.

(Edikt vom 10. März 1779 und Gubernial-Verordnung vom 12. Juli 1802).

§. 6.

Wenn das Schiff nach einem, im allgemeinen österreichischen oder im dalmatinischen Zollgebiete befindlichen österreichischen Hafen gerichtet ist, so müssen in demselben die Zahl und die Zeichen der auf dem Fahrzeuge befindlichen Päcke, Kisten, Ballen oder anderen Behältnisse, dann die Menge und Gattung der geladenen Waaren aufgeführt erscheinen.

Die Menge und Gattung der Waaren braucht nicht nach dem Maßstabe und den Benennungen des Zolltarifes bezeichnet zu werden. Es ist gestattet, die Menge nach den Maßen anzugeben, nach denen der Gegenstand im Handelsverkehre gewöhnlich verkauft zu werden pflegt.

Sowohl die Angabe der Menge, als auch jene der Gattung muß aber richtig seyn, und gleich der angegebenen Zahl und den Zeichen der Behältnisse mit dem wirklichen Zustande der Ladung übereinstimmen.

Ueberhaupt sind in diesem Falle die hinsichtlich der Manifeste bestehenden Zollvorschriften zu beobachten, folglich bezüglich der Gebietstheile, in welchen die Zoll- und Staatsmonopols-Ordnung vom 11. Juli 1835 in Wirksamkeit steht, wie auch in Betreff der zum allgemeinen Zollgebiete gehörigen kroatischen Häfen die §§. 35 u. f. f. dieses Gesetzes, und hinsichtlich des dalmatinischen Zollgebietes die Kundmachung des k. k. Guberniums von Dalmazien vom 18. Oktober 1837 Z. 19739/6158.

Ist das Schiff nach einem österreichischen Freihafen oder nach einem ausländischen Hafen gerichtet, so ist das Manifest nach der Vorschrift des Ediktes vom 10. März 1779 und der Kundmachung des k. k. Guberniums in Triest vom 12. Juli 1802 zu verfassen und zu belegen.

§. 7.

Władza dochodowa lub morska portu austryackiego, do którego zawija okręt, przybywający z innego portu austryackiego, nie może przyjmować manifestów, nie mających uwierzytelnienia Urzędu portowego, przepisanego w §. 2.

Opieczętowany trzeci egzemplarz manifestu, w który zaopatrzony być musi kapitan lub przewodnik w przypadku w §. 3. wskazanym, powinien we wszystkich częściach zgadzać się z drugim egzemplarzem manifestu, który wspomnionemu żeglarzowi wydanym został otwarty.

Gdy spostrzeżoną zostanie różnica, ten ostatni egzemplarz uważać należy za zmieniony bezprawnie, kapitan zaś lub przewodnik ukaranym być winien za przekroczenie niniejszego rozporządzenia stosownie do przepisów §. 9.

§. 8.

Jeżeli dojdzie Urzędu portowego w miejscu przeładowania podejrzenie, iż ładunek nie zgadza się z manifestem przedłożonym, natenczas Urząd prawo ma, kazać przetrząść ładunek okrętu, i takowy nawet wyładować, jeżeli tego potrzeba wymaga.

§. 9.

Jeżeli kapitan lub przewodnik okrętu nie podał dokładnie ładunku swego, a przeto towary znalezione zostaną, które w manifeście **nie** są objęte, lub jeżeli takowy nie jest w stanie wykazać manifestu, w §§. 1. i 3. przepisanego, wówczas piérwszą razą ulegnie karze policyi morskiéj od złotych reńskich dziesięciu do dwudziestu od każdego cetnara wiédeńskiego towarów nie zadeklarowanych na rzecz funduszu pensyjnego marynarskiego

Jeżeli manifest zapieczętowany jest zatajony, lub pieczęć na nim uszkodzoną, albo jeżeli manifesta nie zgadzają się, wówczas przewodnik okrętu ulega karze policyi morskiéj od złotych reńskich pięćdziesięciu do złotych reńskich dwóchset.

W razie niemożności zapłacenia kary, przewodnik okrętem odpowiadać będzie za kwotę kary.

Znalezione zresztą, w manifescie nie zawarte, lub takowym dokumentem nie pokryte towary okrętu, zmierzającego do portu **terytoryum celnego**, władzy finansowéj przekazane być winny do dalszego z niemi postępowania urzędowego.

Towary rzeczone uważać należy jako przedmiot zamierzonego przestępstwa dochodowego, w równy sposób jak przemytnictwo karze ulegającego, któreto przestępstwo karaném być winno w miarę tego, czy okręt wyjść zamierzał, lub wyszedł.

§. 7.

Die Gefälls- oder Seebehörde des österreichischen Hafens, in welchem das Schiff, von einem anderen österreichischen Hafen kommend, einlauft, hat die Annahme der Manifeste, welche mit der unter §. 2 vorgeschriebenen Beglaubigung des Hafenamtes nicht versehen sind, zu verweigern.

Das gesiegelte dritte Exemplar des Manifestes, mit welchem der Kapitän oder Führer in dem, im §. 3 angegebenen Falle versehen seyn muß soll in allen seinen Theilen mit dem zweiten dem erwähnten Seefahrer unverschlossen ausgefolgten Exemplare des Manifestes genau übereinstimmen.

Wird eine Verschiedenheit wahrgenommen, so ist dieses letztere Exemplar als vorschriftwidrig abgeändert anzusehen, und der Kapitän oder Führer wegen Uebertretung gegenwärtiger Anwendung nach den Bestimmungen des §. 9 zu bestrafen.

§. 8.

Wenn sich dem Hafenamte des Verladungsortes der Verdacht aufdrängt, daß die Ladung nicht mit dem vorgelegten Manifeste übereinstimme, so ist es berechtiget die Ladung des Schiffes zu untersuchen, und dasselbe auch, wenn es erforderlich ist, ausladen zu lassen.

§. 9.

Wenn der Kapitän oder Führer eines Schiffes seine Ladung nicht genau angegeben hat, und demnach Waaren gefunden werden, welche in dem Manifeste nicht enthalten sind, oder wenn derselbe das in den §§. 1 und 3 vorgeschriebene Manifest nicht aufzuweisen vermag, so hat er das erste Mal eine Seepolizeistrafe von zehn bis zwanzig Gulden für jeden Wiener Zentner der nicht erklärten Waaren zu Gunsten des Marine-Pensionsfondes zu entrichten.

Wird das versiegelte Manifest unterschlagen, oder das Siegel darauf beschädiget vorgefunden, oder stimmen die Manifeste nicht unter einander überein, so wird der Schiffsführer mit einer Seepolizeistrafe von fünfzig bis zweihundert Gulden belegt.

Im Falle der Zahlungsunfähigkeit des Schiffsführers haftet das Schiff für den Strafbetrag.

Uebrigens sind die vorgefundenen, in dem Manifeste nicht enthaltenen, oder von einem solchen Dokumente nicht bedeckten Waaren eines Schiffes, welches nach einem Hafen des Zollgebietes gerichtet ist, der Finanzbehörde zur weiteren Amtshandlung zu übergeben.

Diese Waaren sind als der Gegenstand des Versuches einer als Schleichhandel zu bestrafenden Gefällsübertretung zu behandeln, welche, je nachdem das Schiff entweder

a) z portu albo powszechnego terytoryum celnego austryackiego, albo szczególnego dalmatyńskiego, czy téż

b) z wolnego portu austryackiego

w przypadku *a)* wedle ustawy karnéj dochodowéj, obowiązującéj w miejscu, z którego okręt wyszedł; w przypadku *b)* zaś wedle przepisów obowiązujących w miejscu, dla którego przeznaczonym był ładunek, albo większa część onegoż.

Jeżeli jednak okręt zmierzał do portu wolnego austryackiego, lub do portu cudzego, wówczas znalezione towary, w manifeście nie zawarte, lub żadnym manifestem nie pokryte, li dla braku takowego nie będą pod karę podciągane jako przedmiot przestępstwa dochodowego, lecz dodatkowo będą wciągnione do manifestu już spisanego, lub dopiéro spisać się mającego.

Postanowienia karne tegoż paragrafu znajdują zupełne zastosowanie do kapitanów i przewodników cudzych okrętów, w razie przekroczenia obowiązku, co do nich w §. 5. wyrzeczonego.

W razie powtórnego przekroczenia przepisów niniejszych okręt przepada na rzecz funduszu pensyjnego marynarskiego; a jeżeli przypadek takowy wydarzy się z okrętem austryackim, wówczas odebraném będzie na zawsze kapitanowi lub przewodnikowi, który się dopuścił przekroczenia powtórnego, nadto jeszcze i prawo do prowadzenia okrętów austryackich bez różnicy kategoryi.

§. 10.

Do śledzenia i karania przestępstw, do których zastosowanie znajdują kary w poprzedzającym §. 9. zamieszczone, powołane są c. k. Urzędy portowe, o ile to dotyczy postanowień policyi morskiéj.

Rekurs przeciw rozstrzygnieniom Urzędów tych założonym być ma do centralnéj władzy morskiéj w ciągu dni ośmiu po nastąpionéj intymacyi wyroku albo bezpośrednio, albo za pośrednictwem inspektorów rzeczonéj władzy Państwa w pobrzeżach dotyczących.

§. 11.

W obrębach odległości jednéj austryackiéj mili ($4^{10}/_{100}$ włosk. jeograficznych mil, czyli 7590 metrów) od lądu, zakazane jest na morzu wszelkie przeładowanie towarów z jednego pokładu okrętowego na drugi, wyjąwszy przeważną gwałtowność zdarzenia przypadkowego, w sposobie prawnym wykazać się mającego.

Każdém przekroczeniem zakazu tego naruszają się przepisy policyi morskiéj i przepisy dochodowe.

a) aus einem Hafen des allgemeinen österreichischen oder des besonderen dalmatinischen Zollgebietes, oder

b) aus einem österreichischen Freihafen auszulaufen im Begriffe stand, oder auslief, im Falle a) nach dem in dem Orte, von welchem das Schiff auslief, geltenden Gefällsstrafgesetze; im Falle b) aber nach den in dem Orte, für welchen die Ladung oder der größere Theil derselben bestimmt war, in Wirksamkeit stehenden Vorschriften zu strafen ist.

Wenn jedoch das Schiff nach einem österreichischen Freihafen oder nach einem auswärtigen Hafen gerichtet ist, so werden die vorgefundenen, und in dem Manifeste nicht enthaltenen, oder von keinem Manifeste bedeckten Waaren wegen dieses Mangels allein nicht als Gegenstand einer Gefällsübertretung in Strafanspruch genommen, sondern sie sind nachträglich in das bereits verfaßte oder zu verfassende Manifest aufzunehmen.

Die Strafbestimmungen dieses Paragraphes finden ihre volle Anwendung auf die Kapitäne und Führer ausländischer Schiffe bei Uebertretung der, bezüglich ihrer im §. 5 ausgesprochenen Verpflichtung.

Im Falle einer wiederholten Uebertretung gegenwärtiger Vorschriften wird das Schiff zu Gunsten des Marine-Pensionsfondes in Verfall erklärt; betrifft der Fall ein österreichisches Schiff, so wird überdieß dem Kapitän oder Führer, welcher sich einer wiederholten Uebertretung schuldig machte, das Recht zur Führung österreichischer Schiffe ohne Unterschied der Kategorie auf immer entzogen.

§. 10.

Zur Untersuchung und Bestrafung der Uebertretungen, auf welche die im vorhergehenden §. 9 enthaltenen Strafen Anwendung finden, sind, soweit dieß die seepolizeilichen Bestimmungen betrifft, die k. k. Hafenämter berufen.

Der Rekurs gegen die Entscheidungen dieser Aemter ist bei der Zentral-Seebehörde binnen acht Tagen nach der erfolgten Intimazion des Urtheiles entweder unmittelbar, oder durch Vermittlung der Inspektoren dieser Reichsbehörde in den bezüglichen Küstengebieten einzubringen.

§. 11.

Innerhalb der Entfernung einer österreichischen Meile ($4^{10}/_{100}$ ital. geographische Meilen oder 7590 Meter) vom Lande, ist zur See jede Waaren-Ueberladung von Bord zu Bord, den Fall der überwiegenden Gewalt eines in der gesetzlichen Art nachzuweisenden zufälligen Ereignisses ausgenommen, verboten.

Durch jede Uebertretung dieses Verbotes wird den seepolizeilichen und den Gefällsvorschriften zuwider gehandelt.

Jako przestępstwo przepisów policyi morskiéj karaném będzie takowe na kapitanie lub przewodniku podług §. 9. niniejszego przepisu, bez różnicy, czy towary przeładowane są w manifeście wyszczególnione, lub nie.

Odnośnie do przepisów dochodowych rzeczone przestępstwo uważane będzie jako zamierzone przemytnictwo, i ulega karom wedle tych ustaw dochodowych karnych, które obowiązują w terytoryum administracyi celnéj, które najbliższe jest miejsca przeładowania przedsiębranego.

Karze téj dla zamierzonego przemytnictwa podlegają kapitanowie lub przewodnicy tak okrętu, z którego, jak okrętu, na który przeładowanie nastąpiło.

§. 12.

Barkom rybackim bezwzględnie zakazany jest transport towarów.

Przestąpienie zakazu tego karane będzie na przewodniku barki karami policyi morskiéj, w §. 9. niniejszego przepisu ustanowionemi, tudzież karami, wyrzeczonemi w §. 18. istniejącego regulaminu o rybołostwie morskiém z dnia 7. Sierpnia 1835.

Nadto przeciw przestąpieniom niniejszego zakazu znajdują zastosowanie postanowienia o karaniu przemytnictwa, obowiązujące w kraju koronnym, na którego pobrzeżu przestępstwo spełnioném zostało.

Baumgartner m. p.

206.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Wyznań z dnia 9. Października 1853.

(Dziennik praw Państwa, część LXVII., nr. 205, wydana dnia 18. Października 1853),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

o warunkach, pod którémi poddani męzcy Wielkiego Księstwa Badeńskiego małżeństwa zawiérać mogą w Państwach Austryackich.

Podług oznajmienia ze strony Ministerstwa Spraw Zewnętrznych Wielkiego Księstwa Badeńskiego bywają małżeństwa, zawarte za granicą przez badeńskich przynależących Państwa, bez pozwolenia właściwéj władzy ich Państwa, wedle tameczných ustaw za nieważne uważane.

Badeńscy poddani zaś, którzy za granicą wyłudzą podstępnie ślub małżeństwa w Wielkiém Księstwie odmówionego, albo którzy się za granicą po-

Als Uebertretung der Seepolizei-Vorschriften wird sie an dem Kapitän oder Führer nach dem §. 9 dieser Vorschrift bestraft, ohne Unterschied, ob die überladenen Waaren in einem Manifeste aufgeführt sind oder nicht.

In Bezug auf die Gefällsvorschriften wird die erwähnte Uebertretung als Versuch des Schleichhandels angesehen, und nach jenen Gefällsstrafgesetzen bestraft, welche in dem Zollverwaltungsgebiete, das dem Orte der geschehenen Ueberladung am nächsten liegt, in Wirksamkeit stehen.

Dieser Bestrafung wegen versuchten Schleichhandels unterliegen die Kapitäne oder Führer sowohl des Schiffes, aus welchem, als auch desjenigen, in welches die Ueberladung erfolgt ist.

§. 12.

Den Fischerbarken ist der Waaren-Transport unbedingt verboten.

Die Uebertretungen dieses Verbotes werden an dem Barkenführer mit den im §. 9 der gegenwärtigen Vorschrift festgesetzten Seepolizeistrafen, dann mit jenen, welche im §. 18 des bestehenden Seefischerei-Reglements vom 7. August 1835 bestimmt sind, geahndet.

Ueberdieß haben gegen die Uebertretungen dieses Verbotes die Bestimmungen über die Bestrafung des Schleichhandels Anwendung zu finden, welche für das Kronland gelten, an dessen Küste die Uebertretung verübt wurde.

Baumgartner m. p.

206.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und des Kultus vom 9. Oktober 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXVII. Stück, Nr. 205, ausgegeben am 18. Oktober 1853)

wirksam für alle Kronländer,

über die Bedingungen, unter denen männliche großherzoglich-baden'sche Unterthanen in den österreichischen Staaten Ehen schließen dürfen.

Laut einer Eröffnung des großherzoglich-baden'schen Ministeriums der auswärtigen Angelegenheiten werden Ehen, welche badische Staatsangehörige ohne Erlaubniß der kompetenten Behörde ihres Staates im Auslande schließen, in soferne die Eheleute nicht ein auswärtiges Staatsbürgerrecht erlangen, nach dortigen Gesetzen als nichtig behandelt.

Badische Unterthanen aber, welche im Auslande die Trauung einer im Großherzogthume verweigerten Ehe erschleichen, oder sich im Auslande verehelichen, ohne zuvor

ślubią, nie zabezpieczywszy wprzód małżeństwu swemu w Państwie swojém prawo rodzimej przynależności stosownie do ustaw tamecznych, tracą prawo obywatelstwa badeńskiego.

Władzą właściwą, która dla małżeństwa za granicą zawrzeć się mającego, pozwolenie udzielać ma, wymagane dla zabezpieczenia praw obywatelstwa i rodzimej przynależności, jest Urząd, w którego powiecie poddany badeński posiada przyrodzone prawo przynależności, lub w braku pewnego prawa obywatelstwa miejscowego, władza administracyjna w miejscu zamieszkania, a oprócz tego co się tyczy osób, w służbie rządowej zostających, władza przełożona.

Stosownie do tych rozporządzeń prawnych w Wielkiém Księstwie Badeńskiém istniejących, rozporządza się na przyszłość, iż wprawdzie do zawarcia małżeństwa między przynależną badeńską a poddanym austryackim, oprócz wykazu osobistej zdolności oblubienicy, nie wymaga się specyalnego pozwolenia ze strony władzy właściwej rodzimej; atoli co się tyczy małżeństwa które zawrzeć zamyśla przynależny Wielkiego Księstwa Badeńskiego w krajach tutejszych z poddanką austryacką lub przynależną któregobądź Państwa innego, stanowi się, iż małżeństwo takowe wtedy tylko będzie dozwoloném, ślub wtedy tylko przedsiębranym, jeżeli oblubieniec wykaże pozwolenie właściwej swéj władzy rodzimej, które w aktach ślubu zachowaném być ma.

Bach m. p. **Krauss** m. p. **Thun** m. p.

207.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 9. Października 1853,

obowiązujące w Królestwach Węgier, Kroacyi i Slawonii, w Województwie Serbskiém z Banatem Temeskim i w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém,

o przekazaniu procesów cywilnych, z powodu actus majoris potentiae jeszcze w toku zostających, do Sądów karnych.

Obacz Dziennik praw Państwa, część LXVII., nr. 206, wydaną dnia 18. Października 1853.

in ihrem Staate in Gemäßheit der dortigen Gesetze das Heimatsrecht für ihre Ehe sichergestellt zu haben, verlieren das badische Staatsbürgerrecht.

Die zuständige Behörde, welche für eine im Auslande zu schließende Ehe, die zur Wahrung der Staatsbürger- und Heimatsrechte erforderliche Genehmigung zu ertheilen hat, ist das Amt, in dessen Bezirk der badische Unterthan ein angebornes Heimatsrecht besitzt, oder in Ermanglung eines bestimmten Ortsbürgerrechtes, die Verwaltungsbehörde des Wohnortes und außerdem noch bei Staatsdienern die vorgesetzte Dienstbehörde.

Mit Rücksicht auf diese im Großherzogthume Baden bestehenden gesetzlichen Anordnungen, wird für die Zukunft angeordnet, daß zwar zur Schließung einer Ehe zwischen einer badischen Staatsangehörigen mit einem österreichischen Unterthan, außer der Nachweisung der persönlichen Fähigkeit der Braut, eine spezielle Bewilligung ihrer zuständigen heimatlichen Obrigkeit nicht erforderlich ist; daß aber eine Ehe, welche ein großherzoglich-badischer Staatsangehöriger hierlandes mit einer österreichischen oder was immer für einem anderen Staate angehörigen Unterthanin schließen will, nur dann zu gestatten, und die Trauung nur dann vorzunehmen ist, wenn der Bräutigam nachweiset, die Bewilligung seiner zuständigen heimatlichen Behörde, welche in den Trauungsakten aufzubewahren ist, erlangt zu haben.

Bach m. p. **Krauß** m. p. **Thun** m. p.

207.

Verordnung des Justizministeriums vom 9. Oktober 1853,

wirksam für die Königreiche Ungarn, Kroazien und Slawonien, die serbische Wojwodschaft mit dem Temeser Banate und das Großfürstenthum Siebenbürgen,

wegen Ueberweisung der, wegen actus majoris potentiae noch im Laufe befindlichen Zivil-Prozesse an die Strafgerichte.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXVII. Stück, Nr. 206, ausgegeben am 18. Oktober 1853.

in ihrem Staate in Gemäßheit der dortigen Gesetze das Heimatsrecht für ihre Ehegattin zu haben, verlieren das badische Staatsbürgerrecht.

Die zuständige Behörde, welche für eine im Auslande zu schließende Ehe, die zur Wahrung der Staatsbürger- und Heimatsrechte erforderliche Genehmigung zu ertheilen hat, ist das Amt, in dessen Bezirk der badische Unterthan ein angebornes Heimatsrecht besitzt, oder in Ermanglung eines bestimmten Ortsbürgerrechtes die Verwaltungsbehörde des Wohnortes und außerdem noch bei Staatsdienern die vorgesetzte Dienstbehörde.

Mit Rücksicht auf diese im Großherzogthume Baden bestehenden gesetzlichen Anordnungen, wird für die Zukunft angeordnet, daß zwar zur Schließung einer Ehe zwischen einer badischen Staatsangehörigen mit einem österreichischen Unterthan, außer der Nachweisung der persönlichen Fähigkeit der Braut, eine specielle Bewilligung ihrer zuständigen heimatlichen Obrigkeit nicht erforderlich ist; daß aber eine Ehe, welche ein großherzoglich-badischer Staatsangehöriger Inländer mit einer österreichischen oder mit einer einem anderen Staate angehörigen Unterthanin schließen will, nur dann zu gestatten, und die Trauung nur dann vorzunehmen ist, wenn der Bräutigam nachweiset, die Bewilligung seiner zuständigen heimatlichen Behörde, welche in den Trauungsacten aufzubewahren ist, erlangt zu haben.

Bach m. p. Krauß m. p. Thun m. p.

207.

Verordnung des Justizministeriums vom 9. October 1853,

wirksam für die Königreiche Ungarn, Croatien und Slavonien, die serbische Woiwodschaft mit dem Temeser Banate und das Großfürstenthum Siebenbürgen,

wegen Ueberweisung der, wegen casus majoris potentiae noch im Zuge befindlichen Civil-Prozesse an die Strafgerichte.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXVII. Stück, Nr. 206, ausgegeben am 13. October 1853.